

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica secu[n]da in Adu[e]n[tu] Questio secu[n]da

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

De quonibus super euāgē.

Dat i glām chī. Qd ar ordiat ad finē pmo mō ē duplex. s. qddaz nō pncipās dīuīa bonitate nīsi i ordine ad illd cui ē velle: vt pres i ordine ad totuz. z q eā partīcipat etiā sine illo ordine: sicut any gelī sine ordine ad hoīem. Pmū nō ē nīsi sīr ille finis. s. s. secō d scdo. Hec ibi. Qd ar glofandi auctes quē Scot tradit: s. Tho. i. ij. dīcat q pbabilī potter sustineri: tū enī pūpūosuz credī dīr: imo videt q repugnet dīct: serōz: lz nō seprare. Stāte ei tali glofā duplex fuit cā chīo dno ventēdi. s. pētōres saluos facere z humanā naturā glīficare. S. hē q glo. sup iductā q dr: q nlla cā venīendi fuit nīsi vna. s. pētōres saluos facere. Preterea sup illd Leuī. vl. Dis estmatio siclo sanctuarij pōderabī. dr glof. Dis dīffinitio fetis fiet pōderib: de fetā scprura ventētib: S. sic ē q dīz eta glofā nō venī de sacra scprura. s. in ea nō hz fundamētū. q p eā nībil bā dīf nīf vel determinat. De his oib: vide sī vis Capō. i. ij. dīst. j.

Querī etiā p vtz quēntēs fuerit chī fū icaruari. De q vide s. Tho. vbi s. Et vtz quēntēs fuerit icarnatī filluz q ptem vl spm scrm. de q vide Tho. ij. parte. q. ij. arti. viij. z. ij. dīst. j. q. ij. ar. ticulo. q. z. ij.

Dñica secūda in Aduētū

Questio secūda

Verū vtrū de possit

q astra. i. solē: lunā et stellas suo splēdore pūare. Ad qd rīdeo p tres rēlōnes. Pria. Sol nulla sua luce vere pūari pōt. Nā ipossibile ē q stan/ te cā remoueat effect. qz cā est ad quā de necessitate sequit alid: vt piz. v. De ta. S. stāte sole/ stat cā oīs sue lucē. qā nō habz lucē alienā sīue ab alto partīcipatā. nec pūā q sit accidēs. i. cōe. s. habet solū pūā q est accidēs p se z naturalis pūetas ei. De aut tale accidēs psequit pncīpla speciet cui inest: vt rīst: bīltras pncīpla hoīs. z dr causari a suo subiecto: nō p actīdem: s. p naturalē se

qlā. i. sic q pducēs subiectū pducit p illud pūtas subiecti passiōes. Secūda Luna pūari pōt vere aliq luce: vt parz ad sensuz. qz pūaf ea quā habz a sole: vt parz in eclīpti. Nō aut omī. qz fm scrm Tho. sup li. de celo z mdo: cū luce parz rīctpara a sole habz pūā lz debīlē z solū in supfīcie. Et hec cōsequit pncīpla lune: sicut i sole dīctū ē. Tertia. Stel le pūari possunt vere aliqua luce. qā ea quā habet a sole q fm scrm Tho. illumi nat oēs stellas: nō aut oi. qz si luna q in ter oīa corpa stellaz ē īfīma a deo vt sīe opaca hz aliqle luce pūā: a fortiori vīdēt eā hēz stelle: vt innuit scrus Tho. pīta. q. xij. art. j. i corpe. dīctēs lumē esse i stellis vt qlitas z forma pmanēs: i. ae re pō vt passio. Sed pmissa. qz qdā dīctū solē in passiōe chī vere pūatū luy mīne. Sol. Hoc ē falsum z p Dionys. in epla ad Policarpū: qui dr se vīdīsse tūc lunā subintrasse solē. Nec h mīrū sī tpe h vīdēt nō aut illi q erāt in bīerlm. qz tpe fuit i egypto vbi raro sūt nubes. tūc aut fuerūt nubes in iudea ad maī torē horrozē mortis chī. Scdo. Nam Scot z multī alij vident hīc p maria q qncūqz aliq se habent vt pūz z postey rīus realiter dīffīnctā: deus pōt separe pūz a postertoz: qz ab eo nō dependet. sed h mōt sunt sol z suus splēdor z luna z stelle. Sol. Illa maxīma ē falsīssīma Fallit em pmo vbi vñū eoz est relīq ratio essendī. Vñ nō possēt de facere ma teriā sine forma q est pōz z a q realit dī stīngūt. Et scdo vbi vñū est effectus z naturalis sequela alterius: sicut passio subiecti. qz tūc est īpōssibile agere ad pseruatīdem subiecti: z nō est qd neces sario est a subiecto. Et licz pūz nō de/ pendeat a postertoz: tū necessario illud causat z infert: z tpm postertoz a pōz sic depēdet vt aliqñ nō sīnat tpm sine se cē Sed ptra h: qz nō magz depēdet pas sio a subiecto pura calor ab igne qz ad actio a passiōe vel qlitate: pura calefa/ ctio a calore. S. de pōt passiōem sīue qlitatem subiecti separe ab actīone: vt patet in trib: pueris. Ergo z subiectuz a passiōe. Solutio. Proprietates que

sicut enim motus potest de a subiecto separare: quod
 non sunt proprietates nisi supposito motu per
 motum mobile a quo dependet: et magis a deo. de
 quo numero est calefacere respectu ignis. non
 aut potest separare quod sequuntur subiectum per simi-
 liciter emanatione: ut lucere. Hec Petrus
 Sed quod etiam statu motu celli ignis aliquando
 est absolutus ab actione quod est calefactio. id
 melius dicitur per quod non est simile. quod passio est in
 subiecto: non autem actio in passione. sed transit
 in passum: et per eius dispositionem potest impediri.
 Unde si actio sit imanes et naturalis ut
 ea quod angelus se intelligit est inseparabilis. Non
 ergo ignis est circa tres pueros absolutus a
 calefactione quasi aliquid circa ipsum factum sit
 sed quod aliquid forma impressa est pueris per modum
 habere vel accipere quod prohibebat eos comburi:
 sicut et impeditur corporibus gloriosis. Tertio
 Nam luna et stelle non habent lucem nisi ab alio
 quod sol est fons rotundus luminis. et dicitur sic quod
 sol luceat. ergo prout omni luce pvari. Solu-
 Sol lucet solus luce propria et pura non mis-
 tra cum alia luce. et est fons rotundus luminis in-
 quantu ad omnia luminaria diffundit aliquid
 lumine per modum passionis siue accendit: non
 consequentis principia speciei: non autem quasi omne lu-
 men luminarium sit habet ab illo. Sed per hoc
 quod lumen quod stelle habent a sole semper ha-
 bet: ergo non habent illud per modum passionum
 Solutio. Negat consequentia. quod quod semper il-
 lud habeat/est non quod habeat ut aliquid per
 manens et consequens eam naturam: sed quod sem-
 per aspiciunt sole. et idem esset de aere si sol
 firmaret in una parte hemispherij. Et
 forte quod hac ratione scribitur Thoma. de in eis est
 se lumen ut forma permanere quibus possit
 ser: de quod loquitur de luce propria stellarum.
 Quarto: quod non videtur a quo tunc possunt lu-
 minaria obscurari si non pvanit lumine.
 Solu. Imo poterit obscurari per nubes
 quod etiam tunc erunt quod erunt: cum christus sit ve-
 ritus in nube: et per adestationem maximam
 aeris: quod aliquando etiam tara est ut aer videatur
 corpus humanum. ut cum apparet angelus
 vel demum corpus alii visio: et per maioris lu-
 minis presentia. i. corporis christi et sanctorum: quod
 corpora lucebunt ut sol: et consequenter christus
 plus quam sol. Queri etiam potest utrum adue-
 tum secundum christum procedere debeant aliqua si-
 gna: De quo vide quod in i. xlvij. q.

s. ar. lxxij. Et utrum christus iudicabit in forma
 gloriosa: De quo vide ibi ar. ij.

Dñica iij. in Adventu
 Questio. iij.

Verum utrum opa. i. mira-
 cula christi ostenderet eum sic eum
 dicitur esse filium dei: ut discipuli
 et Joannis h. credere tenerent. Ad haec au-
 tem dico quod sic. Miracula christi fuerunt in
 triplici differentia. Quedam enim fecit christus
 stus ad consolationem fidelium: vel in fidelium
 um pueritione: orando et deprecando: sicut
 suscitavit Lazarum pmissa oratione. Quedam
 da vero fecit ad eundem finem impando au-
 toritate propria: sicut suscitavit filium vi-
 duum dicens. Adolesces tibi dico: surge.
 Quedam vero etiam fecit in testimonium eorum
 quod dicebat: sicut sanabat paralyticum: pmissis
 Ut autem sciatis quod filius hominis habet et ter-
 ra patrem etc. Prima igitur miracula nul-
 lo modo arguebant ipsum esse deum: nec de hoc
 faciebant suppositionem in mente: quod in nullo
 differebant a miraculis aliorum sanctorum quod non ar-
 guebant eos esse deos. Secunda vero faciebant
 de hoc pbabilem fidem: quod illi qui erant cum eo in
 nave visio quod mari et ventis impasseret dixe-
 runt: Qualis est hic: quod venit et mare obe-
 dit ei: quasi diceret: hic non est pccator homo ut
 alij. Tertia vero pvincebant demones cre-
 tes: sciebant talia fieri non quod quod pte cre-
 ata: sed imediate a deo. de quo pstat eis quod
 non potest reddere testimonium falsitatis: et con-
 sequenter concludebant (ut ita dicam) illa vo-
 crina esse vera in cuius testimonium illa fie-
 bant. Homines autem valde pvocebant ad
 fidem: quod quod demones sciunt. i. ista miracu-
 la fuisse a deo: homines pbabiliter credebant
 frequenter. sed non pvincebant: quod non pstabat
 evidens hec eis esse a deo: quod non novit
 oes naturales causas occultas. Unde quod ad
 tribuebant ea diabolice pte: quod diabo-
 lus facere non potest: quod in hac re certum erat
 Rone tamen multitudinis prima: scda et tertia
 miracula faciebant pbabilem ptecuram quod eum
 christus. de quo erat fama quod multa facturus eum
 miracula: quod ipse fuit tanquam fons miracu-